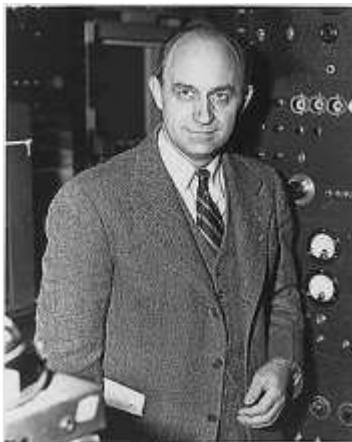

Enriko Fermi

Enriko Fermi (ital. Enrico Fermi), poznati italijanski fizičar, dobitnik Nobelove nagrade, rođen je 29. septembra 1901. godine u Rimu, kao dete Alberta Fermija, glavnog inspektora Ministarstva za komunikacije i Ide de Gatis, nastavnice u osnovnoj školi. Kao mali uživao je učeći fiziku i matematiku zajedno sa starijim bratom Đuliom. Međutim 1915. godine njegov brat je neočekivano umro tokom manje operacije i tada se četrnaestogodišnji Enriko sve više posvećuje izučavanju fizike, pokušavajući da na taj način savlada tugu za umrlim bratom. Prema sopstvenom priznanju svaki dan bi išao do bolnice gde mu je brat preminuo sve do trenutka dok nije uspeo da se psihički ogradi od nemilog događaja.

1918. godine Fermi je upisao školu u Pizi gde je kasnije nastavio svoje diplomatske i doktorske studije. Već ispitnim esejem na temu Karakteristike zvuka, sedamnaestogodišnji Fermi zadivio je ispitivače na Univerzitetu.

Doktorirao je na istraživanju X-zraka i nakon doktorata, 1924. godine prelazi u Getingen gde je radio sa Bornom a zatim i u Lajden gde je radio sa Erenfestom. 1927. se vraća u Rim kao profesor koji je objavio više od 30 naučnih radova uključujući i neke vezane za kvantnu fiziku (Fermi-Dirakova statistika), posle čega je usledio rad na spin-1/2 česticama (danas fermioni).

1933. godine je izneo teoriju o radioaktivnom beta-raspadu prema kojoj neutron emituje elektron, anti-neutrino i proton. Otkrio je preko 40 novih radioaktivnih izotopa. Otkrio je da parafinski vosak može da se koristi za usporavanje neutrona i učini ih efektnijim pri uzrokovanju transmutacije jezgra. Ipak svoj čuveni rad o beta raspadu u prvo vreme nije uspeo da objavi, jer ga je urednik prestižnog časopisa Nature odbio kao "špekulaciju koja se nalazila daleko od realnosti".

1938., u svojoj 37. godini, dobio je Nobelovu nagradu za fiziku. I nakon što je

primio nagradu u Stokholmu, sa suprugom i decom se seli u Njujork (bežići iz Italije u kojoj u to vreme vlada Musolini).

Zajedno sa Ajnštajnom i Silardom priključio se projektu Mehetn. 1942. godine u Čikagu je sa timom naučnika pustio u pogon prvi nuklearni reaktor.

Prisustvovao je prvoj eksploziji atomske bombe (Triniti test) u pustinji Novog Meksika. I protivio se razvijanju hidrogenske bombe.

Dok je bio profesor u Čikagu, voleo je studentima da postavlja razna logička pitanja (Fermijevi problemi).

A Fermijevim paradoksom se naziva suprotnost između procenjene visoke verovatnoće postojanja vanzemaljskih civilizacija i nedostatka dokaza o kontaktu sa takvim civilizacijama. Starost svemira i veliki broj zvezda nagoveštava da bi vanzemaljski život trebalo da bude uobičajena pojava. Razmatrajući ovo pitanje sa kolegama, fizičar Enriko Fermi je 1950. godine navodno upitao: „Gde su?“ (engl. "Where are they?"). Fermi je zapitao zašto ne postoje dokazi u vidu sonde, svemirskih letelica i radio talasa, ako u Mlečnom putu postoji obilje naprednih vanzemaljskih civilizacija.

Preminuo je mlad, od raka, 28 November 1954. godine, u Čikagu.

Element u periodnom sistemu pod rednim brojem 100 nazvan je po njemu (Fermijum).

Divna Milošević

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.